

LA CERDANYA *sandra adam*

«No puc esperar» | Puigcerdà s'ha adherit a la campanya del Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya que porta per títol «No puc esperar». Aquesta campanya pretén crear una xarxa de bars, restaurants i botigues que cedeixen el seu lavabo en cas que una persona afectada per una malaltia gastrointestinal ho necessiti. Els malalts tenen una targeta que els acredita, i els establiments mostren un adhesiu a la porta.

És una iniciativa excel·lent que ja està funcionant a la vila, malgrat que al nostre poble no sempre els establiments són oberts. A més, és possible que no només les persones que tenen una malaltia necessitin anar al bany. Pot ser que qualsevol de nosaltres en un moment donat en pugui tenir la necessitat.

Puigcerdà ja té uns banys públics que en general són nets però queden a deu minuts del nucli antic, vora l'estany. Potser seria una bona opció pensar en uns lavabos públics al centre de la vila per poder fer-ne ús en cas de necessitat.

Roda a la Cerdanya, una vall, quatre estacions | Des de l'any 2008 la Cerdanya Film Commission inicià un projecte dedicat al món del cinema. Actualment el projecte està consolidat gràcies a l'organització de festivals de cinema, tallers d'interpretació i direcció de curtmetratges. Es tracta d'una associació que treballa de manera altruïsta per obrir la comarca a la indústria audiovisual.

L'equip que forma la Cerdanya Film Commission ha realitzat un catàleg de possibles escenaris on poder rodar. Aquest catàleg és una iniciativa excel·lent que permet donar a conèixer la nostra comarca a diferents productores que poden escollir Cerdanya per als seus rodatges. A més, l'associació ha iniciat una campanya internacional sota l'eslògan inspirador *Shoot in Cerdanya, one valley, four seasons* (Roda a Cerdanya, una vall, quatre estacions). De fet, aquest projecte ja ha donat els seus fruits, ja que aquest darrer octubre s'ha gravat en diferents entorns de la comarca un anunci per a una cadena de supermercats sud-americana.

Una feina ben feta que ens donarà més d'una sorpresa.

LA GARROTXA *joan sala*

Besalú, tot un referent per a les editorials | La fira Liberisliber, que se celebra a Besalú, s'ha convertit en no més sis edicions en un referent a escala nacional entre les editorials independents, i resulta cada vegada més *bibliodiversa*, com s'ha comentat aquests dies. En la darrera edició hi van participar quaranta-quatre editorials, un creixement molt important respecte a edicions anteriors, tant pel nombre de participants com per la diversitat dels seus orígens. Atreu molts visitants, tant catalans com estrangers, que van en augment en cada nova edició, ja que se'ls ofereix literatura de qualitat, que no sempre resulta fàcil de trobar en les llibreries convencionals.

Unes exposicions destacables | Ara que comença un nou any i podem fer un cop d'ull al que s'ha esmunyit, pensem que hem de destacar unes exposicions que es van fer a Olot i que van tenir una important acceptació per la seva qualitat. En primer lloc ens referim a la titulada «El tresor més ben guardat», amb Xavi Palomo com a comissari, que va fer una lectura trencadora de l'espai expositiu a partir de les riques col·leccions que es guarden als Museus d'Olot. La mostra es feia en dues seus. Una era la Sala Oberta del Museu de la Garrotxa, amb el títol «Cambra de meravelles». S'hi podien veure més de 300 objectes, entre pintures, marbres, fòssils, monedes, escultures, cartells, fotografies, robes, retrats, dibuixos, mobles, animals dissecats, armadures, ceràmiques, minerals... Era un horror vacui deliciós per apropar el visitant als orígens de les col·leccions. L'altra seu era el Museu dels Sants, on es presentava «Cadàver exquisit. El cos truncat», amb obres mai exposades. Una mostra que ben segur que no s'oblidarà. L'antològica «Miquel Plana, arquitecte del llibre» es va obrir en tretze seus diferents, que van ensenyar la variada projecció d'aquest bibliòfil considerat pioner en el país, per l'excepcionalitat i creativitat

>> *Nou edifici de l'Ecomuseu de la Vall d'en Bas, amb una arquitectura que no té res a veure amb la de la Vall.*

de la seva gran producció. En van ser comissaris Antoni Monturiol i Magda Pujolàs. Encara una altra: «Marian Vayreda. Llum i ombres», en què Mita Casacuberta ha sabut fer una complexa exposició a partir de la literatura. Podem afegir que van ser molt visitades, fet que no sempre es produeix.

La Fageda és notícia, una vegada més | La Cooperativa la Fageda, ubicada a Santa Pau, ha estat reconeguda com la millor empresa de tota la península en el rànquing del sector de l'alimentació, un guardó ben difícil d'aconseguir, ja que la Fageda només opera a Catalunya, i els seus avaluadors han estat els membres de l'institut Merco, de la Universitat Complutense de Madrid, amb el parer de consumidors, directius i sindicats de tota la península. Tot un èxit.

Sobre l'ecomuseu de la Vall d'en Bas | El nou equip municipal s'ha trobat amb un edifici que ha costat 2.800.000 euros —un 46 % a càrrec municipal—, import que dobla les previsions inicials. El defineixen com a sobredimensionat, i des del Departament de Cultura de la Generalitat ni en coneixien el projecte. A finals d'any s'obrirà un

terç dels 2.000 metres quadrats, amb una exposició permanent sobre la Vall, una de temporal i un auditori. Ara s'estan avaluant diferents propostes d'ús que estan elaborant el Departament i l'Ajuntament. Ben segur que pot tenir un fort impacte a la comarca.

EL GIRONÈS

dani vivern

Patrimoni | Els assumptes de govern solen requerir un temps per a la concreció. I no n'és cap excepció la proposta per convertir la ciutat de Girona en Patrimoni de la Humanitat, títol que ha d'atorgar la UNESCO. En aquest cas, allò que no s'acaba de concretar és si el patrimoni hauria d'incloure tota la ciutat, el Barri Vell o només el Call jueu. Fa molts anys que el tema va sorgir —ja en temps de l'alcalde Nadal—, i ara torna a cuejar. Potser convé una mica de realisme i de pragmatisme, i cenyir la candidatura a un valor veritablement representatiu del que és Girona: ni tota la ciutat ni únicament el Call. El Barri Vell ofereix

prou elements interessants i variats com per centrar-hi, d'una vegada per totes, els esforços a l'hora de presentar-se a la UNESCO. Que de divisions i dubtes ja n'estem una mica escamats.

Balanços | Se sent a dir que aquest any hi ha hagut menys ocupació turística —menys russos, sobretot—, que per Fires no hi havia tanta gent com en altres edicions, que les botigues venen menys... Mirin, jo només sé que els restaurants són plens tots els caps de setmana; que tot i que tanquen botigues i altres negocis, en surten de nous com bolets; i que per Fires es va oferir un programa amb activitats d'un nivell molt digne. Evidentment molta gent no tira de veta, però tot i això es pot permetre gaudir de força més ofertes culturals, gastronòmiques, lúdiques i participatives que no pas fa anys enrere. Si hi ha un motiu pel qual s'ha vist menys gent a Fires aquest any, no crec que sigui tant per qüestions de butxaca —que també— sinó per la dificultat de trobar aparcament. En aquest aspecte, el balanç no es pot pas dir que sigui gaire galdós.

Cultura | La ciutat de Girona va acollir, a finals d'octubre, una trobada del Parlament Cultural Europeu. Hi van participar unes 200 experts en història, filosofia, arts, ciències i en altres camps de la cultura, procedents de 43 països. La tria de Girona com a seu de la trobada anual d'aquest Parlament —que depèn del Consell d'Europa— no va ser casual, sinó que responia a l'interès d'aquestes personalitats per la singularitat catalana i pel moment social i polític que es viu a Catalunya en aquests moments. Mentre l'Estat espanyol presenta les escoles de taumàquia com un element indispensable per a la preservació de les essències, aquí es debat, es parla, es raona. També cal admetre que alguns polítics, un pèl arrauxats, aixequen veus a destemps, esperonats per les presses o per interessos utòpics. Tot plegat resulta tan surrealista com una pancarta en braille. Si volen fer teatre, que s'apunten a la Campanya de Teatre Amateur, en què aficionats de pobles com Caldes, Sant Gregori o Celrà, entre d'altres, aquest any han fet un gran paper.